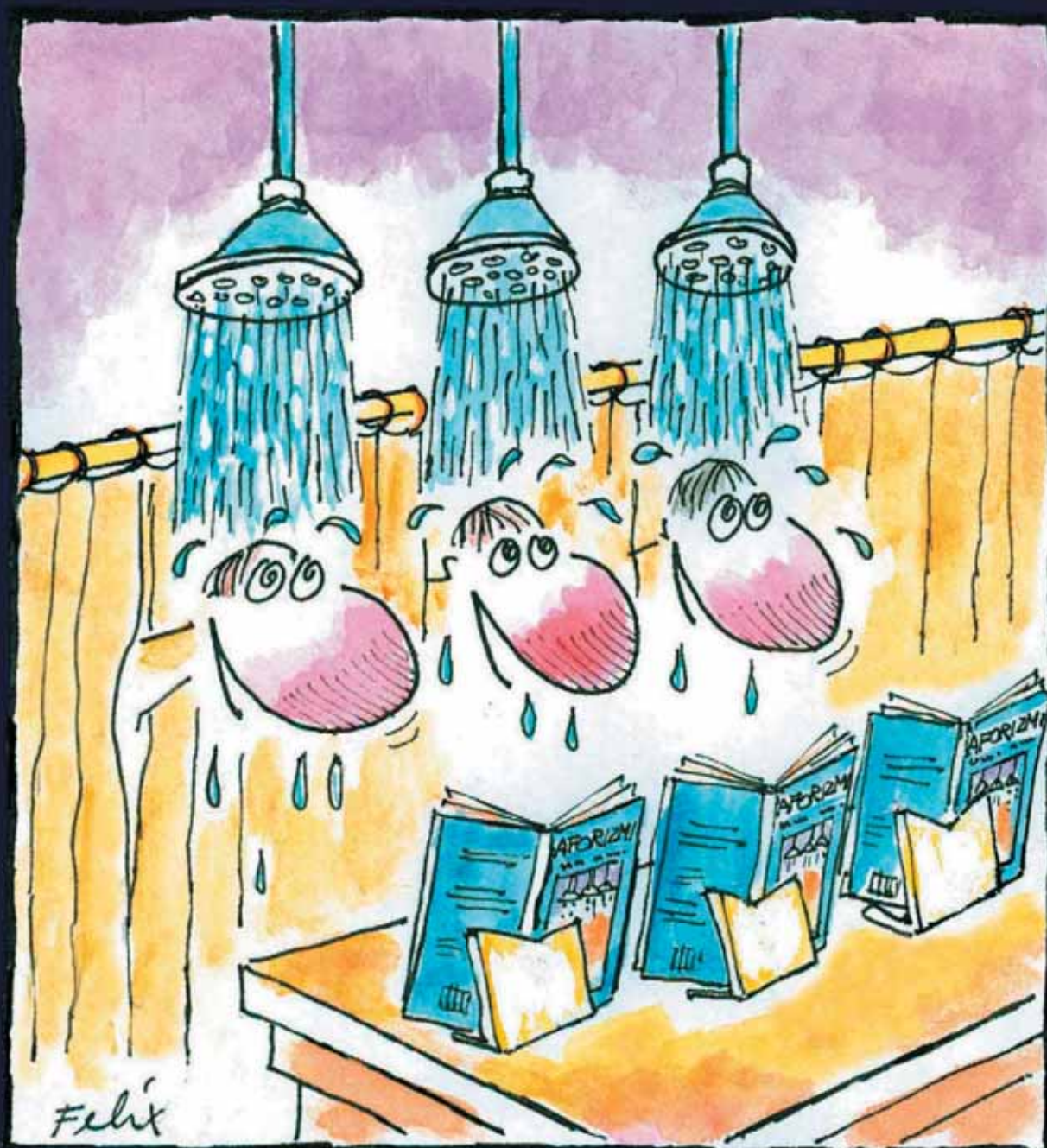


HRVATSKO SLOVO

Valentin Čorić

AFORIZMI ZA HLADNE GLAVE



UZALUD JE PISATI AFORIZME ZA ONE KOJI U NJIMA PRONALAZE DRUGE,
A NIKADA SEBE

Valentin Ćorić

**AFORIZMI
ZA HLADNE GLAVE**

UZALUD JE PISATI AFORIZME ZA ONE KOJI
U NJIMA PRONALAZE DRUGE, A NIKADA SEBE

HRVATSKA KULTURNA ZAKLADA
HKZ - HRVATSKO SLOVO

KNJIŽNICA



KNJIGA XLIII.

Urednik

Stjepan Šešelj

Valentin Ćorić

AFORIZMI ZA HLADNE GLAVE

UZALUD JE PISATI AFORIZME ZA ONE
KOJI U NJIMA PRONALAZE DRUGE,
A NIKADA SEBE

Zagreb, 2020.

*Roditeljima
Stojki i Andriji
u znak zahvalnosti.*



Upoznao sam mnogo značajnih ljudi,
a zapamtio samo one koji se takvima ne
smatraju.

Što je više budala na vlasti, to je više mudraca u narodu.

Toliko mu novac znači da je najprije prodao sebe.

Teško onima kojima i ruže smetaju u tuđem vrtu.

Malo je tuđih uspjeha u kojima neki, bez ikakva razloga, ne vide svoje zasluge.

Ne sudite ljudima čije križeve niste nosili.

Od svih ratnih dokumenata najčitaniji su oni falsificirani.

Ako i za čim trebamo žaliti, onda je to vrijeme koje smo proveli s onima koji to ne zaslužuju.

Među uspjele aforizme spadaju i oni koje neki prešućuju da su ih pročitali.

Ljudske duše se i lažnim osmjesima pozdravljaju.

Koliki teret nosimo na svojim leđima, najbolje se vidi na našim licima.

Za neke je ljude i najmanji rezultat - veličanstven uspjeh.

Velika je sreća što ne znamo za sve grijehe
onih koji nas okružuju.

Lako onima čije mane svi znaju osim njih
samih.

Ne pružajte ruku čovjeku kojem čista ruka
ništa ne znači.

Nema osamljenijih ljudi od onih s naslovnica.

Kad god je posumnjao da je nevažan, pravio
se važan.

Poštovanje se ne stječe prekriženih ruku.

Kad god imate potrebu nešto reći o sebi,
prepustite to drugima.

Pred onima koji ne žele vidjeti istinu, uzalud
je paliti svijeću.

Nema većeg smrada od pokvarena čovjeka.

Uvijek je prvi – do onih što vladaju.

Pojedince možete varati bezbroj puta, a narod
u konačnici nikada.

Što se osjećaja tiče, najgore je ništa ne
osjećati.

Prije izlaska iz zatvora stalno sam se pitao:
koliko je kriminalaca s onu stranu brave?

Kad god je obraz u pitanju, puno je pitanja.

Ljude bez karaktera najlakše prepoznaju ljudi
s karakterom.

Sudeći po broju napisanih knjiga u zatvorima,
čini se da se najlakše piše svezanih ruku.

Sumnjivac traži pomoć s bahatošću, a pošten
čovjek s nelagodom.

Čovječe, stalno rasti da ti se zlo ne popne na
glavu.

Neki bi dali svoje bogatstvo za izgubljenu sreću koju su imali dok nisu postali bogati.

Laž je temelj svih ljudskih mana; sve od nje počinje i sve njome svršava.

Neki su se zakopali u tuđoj prošlosti.

Tužno je vrijeme koje je zapamćeno po zlim ljudima.

Zlo najbrže raste u smeću od čovjeka.

Lijenčine jedino nisu lijeene kad traže opravdanje za svoju lijenost.

Nitko ne može biti tako dalek kao onaj koji
nam se čini najbližim.

S njim nam je bilo lako dok nije prešao na
našu stranu.

Onaj tko ne zaslužuje mjesto na kojem sjedi,
uvijek strahuje od onih koji ga zaslužuju.

Njegov je najveći politički uspjeh što je
dočekao kraj mandata.

Nije dobro kad vas nadređeni sanja u svojoj
fotelji.

Blago onima koji nemaju potrebu pokazivati
koliko su važni.

Nije bitno tko je od nas u pravu, nego tko
ispašta zbog nepravda.

Onaj tko ne provjerava svoja sjećanja, bolje
da se ničeg ne sjeća.

Nitko nije velik ako ga mali ljudi takvim ne
smatraju.

Ne čudi me što su neki za vrijeme rata
pobjegli iz zemlje, nego me čudi što nisu
propali u zemlju.

Teško se predstavljati velikim Hrvatom kada
te takvim ne prepoznaju.

Što je zlo u čovjeku veće, više ga skriva.

Uvrijedite li čovjeka, ni Boga niste ostavili
na miru.

Da nema ljubavnih iskrica, ne bi bilo ni
ljubavnog plamena.

Ako drugima ne pomažeš, sebi odmažeš.

Pred onima koji su željni pohvala, ne hvalite
druge ljude.



U politici najviše profitiraju oni koji nikad ne riskiraju.

Zlo koje ste učinili drugim ljudima možete zaboraviti, ali oni ne će.

Ako mrziš uspješnije od sebe, nikad ne ćeš postati uspješan.

Toliko se osilio da se svojim manama ponosi.

Zašto se čudimo da neke uspoređuju sa životinjama, kad sve ionako žele imati pod šapom.

Kad god zatvorimo oči pred zlom, strada nevin čovjek.

I na pravom putu ima onih koji idu u
suprotnom smjeru.

Ne postavljajte pitanja na koja očekujete
neiskren odgovor.

Bogatstvo je uvijek dijelilo, a siromaštvo
zbližavalo ljude.

Kad je vođa bolestan, narodu ima lijeka.

O sudbini onih koji su netko i nešto, sve
češće odlučuju oni koji su nitko i ništa.

U politici najviše profitiraju oni koji nikad ne
riskiraju.

Narodna koalicija, kako to protuprirodno
zvuči.

Ostaje pitanje tko je odgovorniji za našu
stvarnost: oni koje biramo ili mi koji biramo.

Uvijek je lako tuđim novcima kupovati svoje
ljude.

Kad je dijalog monoton, treba početi govoriti
istinu.

Teško onome tko nije svjestan da ima i zla
u sebi.

Neki o sebi toliko malo znaju da ne znaju s
kim imaju posla.

Malo je velikih događaja koje grijeh nije
obilježio.

Teško je pronaći put na koji i zlo ne zaluta.

Da nije tuđe muke, čime bi se ljudi
naslađivali.

Pred zatvorenim vratima najlošije se osjećaju
oni za koje su vrata uvijek bila otvorena.

Svoje neostvarene vizije proglasio je
vizijama budućnosti.

Uvijek su mijenjali strane, a nikada sebe.

Kada se loši ljudi slože i lagati se bolje može.

Čuvajmo se onih koji ujedaju zatvorenih usta.

Sve čini da postane poznat, a onda je takav
postao po grijesima.

Nitko ne veliča sumnjive ratnike kao oni koji
nisu ratovali.

Da mu nisam pomagao, nikad ga ne bih imao
za neprijatelja.

Jedni prave probleme, drugi ih veličaju.

Svaka budala na balvan može i sjesti.

Proglasili su ga nitkovom, ne zato što to zaslužuje, nego zato što im je to trebalo.

Ne trpajte ljude u istu vreću, teško ćete je zavezati.

Tko se opterećuje zlim ljudima, taj od zla ne može pobjeći.

Ako želite negdje zauvijek ostati, ostanite u nečijem sjećanju.

Ne podcjenjujte one koji se razmeću lažnom skromnošću.

Svi njihovi putovi vode do novog mandata.

Neki nikada ne idu na izbore. Čekaju pred vratima pobjednika.

Čini se da je naša bolja budućnost – naša prošlost.

Ničija ratna dokumentacija nije bogata kao onih koji nisu ratovali.

Zamjerio mi je što sam ga upoznao sa samim sobom.

Ima li nečista savjest rok trajanja?

Vladao bi cijelim svijetom, a ne zna što bi
sa sobom.

Dok su bolesnici na javnim dužnostima,
nema zdrave države.

Među ratnim huškačima ne sretoh ratnika.

Teško onima kojima je jadikovanje jedina
zabava u životu.

Ne budite nemilosrdni prema ljudima, nego
prema njihovim manama.

Što je nečije znanje sumnjivije, to je veća
potreba da ga se pokazuje.

Tirani na vlast dolaze nakon tuđe smrti,
a odlaze nakon svoje.

Kad god su narod dovodili u red, neki su
prolazili između redova.

Narod nikad ne prašta onima koji ga preziru.

Nema događaja koji je sreća ili nesreća samo
jednog čovjeka.

Tek kad se nekima približimo, shvatimo
koliko smo daleki.

Od nekih jedino možemo naučiti kakvi
ne trebamo biti.



Što novine imaju više listova, sve ih brže listamo.

Kad god ga nisu htjeli ni lijevi ni desni,
tvrdio je da ide svojim putem.

Nema zadržanih vjernika od onih koji tvrde da
Bog ne postoji.

Teško je reći: je li važnije to što mi znamo
o drugima ili ono što oni znaju o nama.

Ne kukaju oni koji nemaju, nego oni koji bi
htjeli imati još više.

Ako ste stekli prijatelje za teška vremena,
onda se tih vremena ne trebate bojati.

Medijski prostor je oduvijek bio praonica
nečistih savjesti.

Gdje god je puno riječi, malo je istine.

Čim ste u nekoj koloni, već ste zalutali.

Ignoriranje je (najbolji) lijek za neprijatelje.

Za osobne interese ratovao bi do posljednje
kapi – tuđe krvi.

Neznanje je manje zlo od nepoštenja.

O raju slušamo samo najljepše priče, a tamo
se nikome ne žuri.

Što novine imaju više listova sve ih brže
listamo.

Lako je primijetiti nepravde koje drugi čine
nama, ali je teško vidjeti nepravde koje mi
činimo drugima.

Što nas je u državi manje, sve nam je tješnja.

Ne znam što je opasnije, podcjenjivati druge
ili precjenjivati sebe.

Ima ateista koji se ne mogu pomiriti
s činjenicom što nisu veći od Boga.

Kad je izvan sebe, i tad misli na sebe.

Kako bi svijet bio savršen da smo onakvi
kakvima se predstavljamo.

Malo je naroda koji ne ispaštaju zbog grijeha
svojih najvećih sinova.

Kad se smrkne pred očima, uzalud je gledati
unaprijed.

Ljudi se dijele na one koji se nastoje svidjeti
svima i na one koji se nastoje svidjeti Bogu.

Blago onima koji vide razliku između onoga
što misle o sebi i onoga što drugi misle o
njima.

Nepovjerenje u druge ljude je vrlo često posljedica nepovjerenja u samoga sebe.

Bolje da vam neki leže na grbači nego na savjesti.

Upoznao sam mnogo značajnih ljudi, a zapamtio samo one koji se takvima ne smatraju.

Što su predizborna obećanja brojnija, narod ih teže pamti i lakše zaboravlja.

Nekad su ljudi bježali iz zemlje zbog rata, a danas bježe od onih koji ratuju politički.

Djeca su anđeli na zemlji.

Što smo stariji, sve više razmišljamo
o drugima.

Da ima snage od sebe zatražiti oprost, sve bi
si oprostio.

Kad krenete pravim putem, ne gledajte one
koji vas ne primjećuju, gledajte one koji idu
za vama.

U izbornoj večeri opet ćemo vidjeti njuške
koje nismo vidjeli od prošlih izbora.

Obećavaju pravdu za sve. Dakle, ostat će kao
i do sada.

Tko manje razmišlja manje griješi.

Okanite se onih kojima ni jedna umjetnost
ne znači ništa.

Blagoslovljeni su oni koji uživaju stareći.

Mnogim ljudima sam vjerovao, iznevjerili su
me oni kojima sam najviše vjerovao.

Većina zagrljaja počinje ispruženim rukama.

U politički kokošinjac lisice najlakše ulaze, a iz njega najteže izlaze.

Kažu upućeni da većina političara ima veće probleme sa želudcem nego s glavom.

Galamdžije u tišini rade ono o čemu nikad ne govore.

Svi njegovi putevi vode do novog mandata.

Kukavičluk i kalkuliranje ne može se opravdati mudrošću i životnim iskustvom.

Sve je više onih koji se politikom bave jer nemaju pametnijeg posla.

Bog je najčešće problem onima koji misle da su veći od njega.

Što se politike tiče, nama su veći problem oni koji se ne bave politikom od samih političara.

Nije dobro biti neumjeren u svojoj skromnosti.

Bolje je opraštati, nego stalno govoriti o opraštanju.

Od zatvorenika u zatvorima brojniji su oni koji su na slobodi, a nisu slobodni.



Kad si bez kruha u ustima, nemaš dlake na jeziku.

Kad god sam ih upozorio na zlo koje čine,
gledali su me kao da sam ga sam počinio.

Njima je važnije koliko će vladati od toga
kako će vladati.

Nikad se nisam toliko nalutao kao onda kad
sam tražio sebe.

Lako ću izaći na kraj s drugima, a kako ću
sa sobom?

Kad uđeš u sebe, sva su ti vrata otvorena.

Neki bi rado otišli iz političke arene, ali im ne
daju oni zbog kojih su u nju ušli.

U rat je lako ući, ali iz njega je teško izaći.

Bez obzira u kojoj smo životnoj dobi, malo
nam je vremena ostalo.

Da imaju kraja, saslušao bi ih do kraja.

Lako je reći da kriminalci vladaju državom,
ali teško je spomenuti njihova imena.

Kad bi svatko od nas postupke drugih
doživljavao kao svoje, drugi bi život živio.

Bože, Bože, kome si me ostavio?

Ako razveselimo samo jednog čovjeka,
učinili smo veliko djelo. Ako razveselimo
više ljudi, sagradili smo palaču veselja.

Sve je manje dobročinitelja, a sve više onih
koji se takvima predstavljaju.

Čuvajmo se onih o kojima neupućeni misle
da dobro govore, a samo rijetki
da manipuliraju i lažu.

Što se politike tiče, nama su veći problem oni
koji se ne bave politikom.

U svom planu ne tražite potporu onih kojima
nije pošlo za rukom da to isto ostvare.

Uvijek se tuđa djeca olako šalju u rovove.

Da bi neke države mogle ući u EU, morale su se najprije „pocepati“.

Oni koji ne misle na druge nikad se ne pitaju koliko su drugi za njih učinili.

Nažalost, među onima koji su otišli iz RH, nema političara.

Ne postoji granica između suludih pokušaja i tragičnih posljedica.

Ogorčenje je često znak osobne slabosti.

Previše nas živi u magli svojih zabluda.

Njima nije važno kakvo je njihovo znanje,
nego da ih ljudi smatraju znalcima.

Protiv totalitarizma najgorljivije govore
dokazani totalitaristi.

Čim netko bez razloga hvali druge ljude
samo pokazuje da su mu potrebni.

Ispada da je naša nacionalna strategija -
riješiti se sposobnih ljudi njihovim odlaskom
u inozemstvo.

Mučno je kad neki uživaju podilazeći onima iznad sebe. A još je mučnije kad u tome uživaju oni kojima se podilazi.

Oni koji sve znaju o tome što bismo trebali promijeniti ništa ne žele mijenjati.

Odgovorno tvrdim da nismo odgovorni.

On je istinska žrtva Haaškoga suda. Pati što je lažno svjedočio.

Toliko je zaljubljen u svoje riječi da one iz tuđih usta ne može ni čuti.

Koliko dugo visimo, dobro se i osjećamo.

Lažna skromnost je prvi simptom bahatosti.

Tek kad su me pustili na slobodu, shvatio sam da nisam slobodan.

Ne možemo ga držati za riječ, a kamoli za napisanu knjigu.

One koji sve ruše, treba srušiti.

Primitivizam, neznanje i nepoštenje vole istoga gospodara.

Kad god smo im trebali, uvijek su nas podupirali.

Umorni smo od političara malih mogućnosti i još manjih ambicija.

Oni koji su pod pritiskom – lako pucaju.

Nitko nije ugodio onima kojima ni jedna vlast ne odgovara.

Čim shvati da nekima ne može vladati, prelazi na njihovu stranu.

Nije dobro ako postoji velika razlika između onoga što drugi misle o nama i onoga što mi mislimo o sebi.

Mučno je biti nemoćan pred teškoćama koje neki lakoćom rješavaju.

Iskrenost je temelj prijateljstva, a neiskrenost početak kraja svih prijateljstava.

Lako je prepoznati čovjeka na pravom putu. Pošteni ljudi ga podupiru, a smutljivci osporavaju.

Izbjegavajte ljude vruće glave i hladna srca.

Ljudska sebičnost vidljivija je od darežljivosti.

Nikad ne govorite o planovima pred onima koji u njima ne sudjeluju.

Da neki znaju kako ih ljudi gledaju na ulici, nikad iz kuće ne bi izišli.



One koji sve ruše, treba srušiti.

S nekima nije lako živjeti u istoj državi,
a kamoli pod istim krovom.

Nema sretna čovjeka koji ne dijeli sreću
s drugim ljudima.

Ako ne znaš kakav si čovjek, pročitaj
na licima onih koji te okružuju.

Pred nitkovima govoriti protiv nepravde,
znači govoriti protiv sebe.

Kad nekoga pustite ispred sebe, držite ga
na oku.

Kad su ljudske nakane dobre, beznačajne su
pogreške u koracima.

Oni koji se bave poviješću tuđih obitelji, vrlo često zaboravljaju iz kakvih su sami potekli.

Najčešće o ratu govore oni koji nikad nisu ratovali.

Nije lako biti nevidljiv u vlastitim očima.

Teško je dokazati da neradnici i nesposobnjakovići nisu predodređeni za politiku.

Tko se nastoji svidjeti svima ne sviđa se samome sebi.

Njihove nepostojeće ratne zasluge su goleme.

Teško onima pred čijim nosom poštene i
hrabri ljudi zatvaraju vrata.

Nikad kao u ratu, ljudska dobrota i ljudsko
zlo nisu bolje vidljivi.

Teško je nositi križ koji nitko drugi ne vidi.

Nema većih zločinaca od onih koji ubijaju
ljubav.

Htjeli su zemlju bez Albanaca, a onda su
ostali bez Kosova.

Božji ljudi uživaju u radosti ljudskoga srca i
osmijesima ljudske duše.

Ima ljudi kojima nije ugodno biti prijatelj, a kamoli neprijatelj.

Među onima koji su otišli iz Hrvatske nema političara.

Shvatio je da je politika ozbiljan posao tek onda kad su se politikom počeli baviti neozbiljni ljudi.

I na pravom putu uvijek ima onih koji idu u suprotnom smjeru.

Kod nekih ljudi najlakše je primijetiti ono što najviše kriju.

Kako da ne mislimo na onaj svijet kad nam je
on jedina nada!

Nema veće mržnje od mržnje nitkova prema
poštenim ljudima.

Kad slušate ogovaranja drugih ljudi, upitajte
ih kad ste vi na redu.

Što je zlo u čovjeku veće, više ga krije.

Tko bez razloga sumnjiči druge ljude ni sebi
ne vjeruje.

Čuvajmo se onih čije zlo samo rijetki mogu
prepoznati.

Kad donosite sudove o nekom čovjeku,
provjerite tko su mu prijatelji a tko
neprijatelji.

Nema tako sitnog interesa za koji se neki
ne bi prodali.

Sve što je u hrvatskoj kulturi antihrvatsko
neki proglašavaju vrhunskim umjetničkim
postignućem.

Uzalud je opraštati onima koji oprost ne
traže.

O zaštiti hrvatskih državnih granica
najgorljivije govore oni koji bi voljeli da
ne postoje.

Mnogi dobro znaju kako se zaobilaznim
putem najlakše dolazi do cilja.

Ako ste ambiciozni, čuvajte se onih koji su
vam slični.

Otkad nema zabranjenih knjiga broj čitatelja
se smanjio.

Uzeli su ga za protivnika jer dobro znaju da
ga mogu pobijediti kad god im to treba.

Mnogi su mediji neučinkovito sredstvo za
čišćenje nečistih savjesti.

Ništa se češće i lakše ne zloupotrebljava kao
ljudska iskrenost.

Imali smo sreće što neke ljude nismo bolje
upoznali.

Na loš glas došao je svojom zaslugom.

Mnogi ne kriju da je bolje živjeti od
kriminala, nego živjeti kriminalno.

Lako je držati govore pred onima od kojih se
očekuje da šute.

Otkad je pomirba završena, stalno se
svađamo.

Kad je luđak na prijestolju, budale se vide na
njegovu mjestu.

Odgovornost za svoje promašaje najlakše je
prebaciti na nevine i nemoćne ljude.

Kad god je učinio nešto za druge, mislio je na
sebe.

Svoja nedjela možemo staviti na tuđa leđa ali
ne i na tuđu dušu.

Tko se nema hrabrosti suočiti sa svojom
prošlosti ne bi trebao kopati po tuđoj.

Mnogi bi, bar iz pristojnosti, trebali sakriti
mržnju prema državi u kojoj žive.

Istina ne može biti govor mržnje.



Mučno je biti nemoćan pred teškoćama koje neki lakoćom rješavaju.

Bez ispružene ruke teško se prelazi na drugu stranu.

Lako je kupovati ljude – tuđim novcem.

Koliko je plemenitih ideja propalo zbog pakosti zavidnih ljudi!

Poštenje je najveći izvor ljudske hrabrosti.

Najviše neostvarenih ideja ostaje iza onih koji su uvjereni da su ih jedino oni mogli ostvariti.

Tko ne prepoznaje ljude u nevolji ni Bog ga ne će prepoznati.

Mnogi su kopajući po tuđim životima –
iskopali sebe.

Ima glava kojima je uzalud mućkati.

Mnogi se ratni događaji ne propituju, ali se
oplakuju.

Onima koji stalno stoje na jednome mjestu
pogled u budućnost ništa ne znači.

Većinu međuljudskih sukoba započinju lovci
u mutnom.

Da me nisu saplitali, ne bih znao koliko sam
čvrst na nogama.

Demokracija je rođena na ulici i tamo će
skončati.

Bolje je da vas propuste kroz šake, nego da
vas drže u šaci.

Prevarant se bolje snalazi među poštenim
ljudima, nego pošten čovjek među
prevarantima.

O medijskim neslobodama najglasnije govore
oni koji se ne skidaju s TV ekrana.

Ne znam tko o kome gore misli, narod
o političarima ili političari o narodu.

Da neki stalno ne napadaju poštene ljude, tko bi ih primijetio.

Koliko je ratnih pothvata nastalo tek nakon rata?

Jedan mi je srpski general rekao da nakon svega što se dogodilo u Vukovaru ne može zamisliti Srbina koji je u njemu ostao živjeti.

Odgovorio sam mu: “Ni ja!”

Političari su mi sve više nalik na glumce. Glumci nisu odgovorni za ono što govore i rade na sceni.

Samoća nije bježanje od drugih, samoća je povratak sebi.

Tovari nikada ne će shvatiti da su tovar i
čovjek pametniji od čovjeka.

Da živimo od njihovih obećanja, kako bismo
dobro živjeli.

Zašto su nevidljive veličine tako vidljive.

Višestranačje je uvedeno kako bi se
podijelilo zlo u jednoj partiji.

Oni koji na narod gledaju svisoka
- s visoka padaju.

Stalno prstom upire u druge, kako bi ga
primijetili.

Ima li išta skuplje od izgubljena obraza?

Jedino izdajice ne mogu pobjeći s mjesta
zločina.

Na žalost, kod nas su bliže vlastima oni
što otpuštaju radnike od onih koji ih
zapošljavaju.

Našao sam odgovor zašto aforizme više čitaju
djeca nego njihovi roditelji. Jer u njima djeca
prepoznaju roditelje.

Planet Zemlja je sve topliji, a ljudi na Zemlji
sve hladniji.

O AUTORU

Valentin Ćorić rođen je 23. lipnja 1956. na Paoči, općina Čitluk, Hercegovina. Diplomirani je inženjer strojarstva i diplomirani sportski trener. Do rata bio je profesor na Srednjoj tehničkoj školi u Čitluku, voditelj investicijskog projekta u razvojnoj službi Aluminijskog kombinata u Mostaru, a rat ga je zatekao na dužnosti voditelja održavanja rudarske mehanizacije u Rudnicima boksita u Čitluku.

Od svibnja 1991. dragovoljac je Domovinskog rata u Hrvatskoj i BiH. Za zasluge u Domovinskom ratu dobio je brojna priznanja: Red hrvatskog trolista, Spomenicu Domovinskog rata i Spomenicu Domovinske zahvalnosti te brojne medalje za sudjelovanje u vojnim operacijama u BiH i Hrvatskoj. Umirovljeni je general-bojnik.

Kada je 2004. protiv šestorice dužnosnika HVO-a podignuta optužnica pred Haaškim sudom, optužen je za ratni zločin u vremenu kad je obnašao dužnost načelnika Uprave vojne policije HVO-a (1992.-1993.) i ministra MUP-a HR Herceg Bosne (1993.-1995.). Nakon odlaska u Haag i dugogodišnjeg sudskog procesa (2004.-2017.), drugostupanjskom presudom 29. studenoga 2017. osuđen je na šesnaest godina zatvora. Odlukom predsjednika Mehanizma Haaškoga suda Theodora Merona, 16. siječnja 2019. pušten je na uvjetnu slobodu do isteka presude od šesnaest godina.

Kao i od brojnih njegovih sunarodnjaka u tuđim zatvorima kroz povijest, i od Valentina Ćorića je žrtva zatvora stvorila pisca zavidne razine. Pisanjem se aktivno bavi dolaskom u haašku ćeliju 2004. Od 2010. objavljuje aforizme u *Hrvatskom slovu* pod pseudonimom Veselko Pomet.

Nakladnik Hrvatska kulturna zaklada - *Hrvatsko slovo* objavljuje mu 2016. knjigu aforizama pod njegovim pravim imenom

i naslovom *Pomet u glavu – kroz ključanicu se bolje, nego kroz otvorena vrata vidi*. Knjiga je vrlo dobro primljena i od čitateljstva i od kritičara, pa su za kratko vrijeme izišla dva izdanja. Od rujna 2019. nastavlja objavljivati aforizme u *Hrvatskom slovu* pod svojim imenom. Dio njih je, uz dosad neobjavljene, uvršten u njegovu novu knjigu *Aforizmi za hladne glave* koju objavljuje isti nakladnik.

Valentin Ćorić ne piše samo aforizme. Za objavljivanje ima pripremljenih još nekoliko knjiga autobiografskih zapisa i drugih tekstova iz Haaga, koje će, zbog haaških zabrana, moći biti ponuđene javnosti tek nakon isteka spomenute kazne.

Nakladnik HKZ - *Hrvatsko slovo*

KAZALO

I.	Upoznao sam mnogo značajnih ljudi, a zapamtio samo one koji se takvima ne smatraju	7
II.	U politici najviše profitiraju oni koji nikad ne riskiraju	19
III.	Što novine imaju više listova, sve ih brže listamo	31
IV.	Kad si bez kruha u ustima, nemaš dlake na jeziku	43
V.	One koji sve ruše, treba srušiti	55
VI.	Mučno je biti nemoćan pred teškoćama koje neki lakoćom rješavaju	67
	Bilješka o piscu	77



Veljko Barbieri TKO JE SA MNOM PALIO KUKURUZ
 Mirko Marjanović ŽIVJETI SMRT
 Đurđica Ivanišević LJUDI IZ AKVARIJA
 Hrvoje Hitrec VELIKA KNJIGA ZABORAVA
 Stjepan Šešelj HRVATSKA JEST
 Igor Mrduljaš O HRVATSKOME GLUMIŠTU
 Ljubica Štefan ISTINOM I ČINJENICAMA ZA HRVATSKU
 Sven Lasta IZ GLUMAČKOG KUTA
 Maja Freundlich HEJSLAVENI
 Dubravko Horvatić HRVATSKA NA STRATIŠTU
 Benjamin Tolić HAAŠKI SAPUN
 Milan Vuković SILE ZLA NAD HRVATSKOM KULTUROM
 Zoran Tadić STO GODINA FILMA I NOGOMETA
 Mladen Rojnica ŽIVJETI ZA HRVATSKU
 Mate Kovačević HRVATI HERCEG-BOSNE NAROD KOJI NESTAJE
 Milan Vuković ESEJI I OSVRTI O TUĐMANU I HRVATSKOJ STVARNOSTI
 Zvonimir Magdić BLJESKOVI I OLUJE HRVATSKOGA ŠPORTA
 Carl Gustaf Ströhm POŠTOVANI HRVATSKI PRIJATELJI
 Đuro Vidmarović PROTIV TMINE
 Stjepan Šešelj PRIBLIŽENE DALJINE DUHOVNE HRVATSKE
 Dubravko Jelčić PISMA IZ ŽIVOTA
 Stjepan Šulek KAD MISLIM NA HRVATSKU
 Milan Vuković HRVATSKA SNAGA NAJVEĆE LJUBAVI
 Benjamin Tolić KRAJ NEOVISNOSTI
 Mate Kovačević HRVATSKA I BALKANSKI SAVEZI
 Dubravka Vidak i Stjepan Šešelj NA IZVORU DUHOVNE HRVATSKE
 Mate Kovačević PET STOLJEĆA BORBE ZA HRVATSKU
 Ljubo Krmek NERETVANSKI DOBNIK
 Benjamin Tolić VESELE KARMINE
 Mate Kovačević SUDBINA HERCEGBOSANSKIH HRVATA - Suverenost u
 okviru EU federalizma
 Jure Krišto PARTIJA, UDBA I SVEĆENIČKA UDRUŽENJA
 Stjepan Šešelj PRIBLIŽENE DALJINE DUHOVNE HRVATSKE (drugo
 izmjenjeno i dopunjeno izdanje)
 Mate Kovačević PETNAEST MRAČNIH GODINA (2000.-2015.)
 Valentin Ćorić POMET U GLAVU
 Mate Kovačević BILJEZI HRVATSKOGA IDENTITETA
 Stjepan Šešelj S NERETVE I SAVE ogledi i zapisi o likovnosti
 Benjamin Tolić KOLONIJALNO KOPRCANJE
 Zdenka Weber GLAZBE PRIJE SVEGA
 Zdenka Ćorkalo VESLO
 Stjepan Šešelj ŠESTI TAJNIK ALU ogledi i zapisi o likovnosti

25 godine svakoga petka

HRVATSKO SLOVO

jedini hrvatski tjednik za kulturu
i kulturnu politiku

UVIJEK ZA HRVATSKU

Valentin Ćorić
AFORIZMI ZA HLADNE GLAVE

Nakladnik

HKZ - HRVATSKO SLOVO d.o.o.
HR-10000 ZAGREB, Hrvatske bratske zajednice 4

Za nakladnika

DUBRAVKA VIDAČ

Naslovnica i ilustracije
SREĆKO PUNTARIĆ FELIX

Slog i grafička priprema

ZVONIMIR NOVOSEL

Tiskano u Hrvatskoj
2020.

Tisak

STUDIO MODERNA d.o.o.

ISBN 978-953-6736-97-3

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001053390

Hvala Valentinu Ćoriću na ovoj velikoj riznici mudrosti, iz koje dolazi otrežnjenje za mnoge opijene prividom života, lažnim vrijednostama i "bogovima", zabludama i nostalgijama. Uspio se provući kroz ključanicu haških uza, uzletjeti nad njene kule i zidove, uspeti se toliko visoko da mu ništa ne priječi bistar i pametan pogled na nas, Hrvatsku, na njenu suvremenu povijest i sadašnjost, na naše mane i pogriješke, nečastive porive i htijenja.

Miroslav Međimorec, kazališni redatelj i književnik

Ćorićeve aforizme odlikuje kratkoća izričaja, logički ustroj, iskustvena podloga te jasna i vrlo lako pamtljiva poruka. Iz njih probija oštra i britka kritika aktualnih društvenih i ljudskih mana, posebice onih vezanih uz izdajstva, pokadšto i auktorova razumljiva ali dozirana gorčina, nu ne i ogorčenost jer sam čin objave ovih kratkih zapisa očituje želju da se i na taj način mijenja stvarnost na koju ponekad s pravom možemo biti, a i jesmo ogorčeni.

Mate Kovačević, književni kritičar i publicist

Treba kazati na samomu početku: tekstovi za ovu knjigu nastajali su u samom dulu pakla. Zato je tolika njezina svjetlina, njezina veličina. Uistinu, to su misli koje se ne čuju u našoj svakodnevici, već pripadaju u predjele – istinite, proročke, svetačke – i mogao ih je sročiti samo čovjek koji je iskusio pustinjaštvo. A što je uzništvo nego nesamovoljno izopćeništvo, pustinjaštvo.

Stjepan Šešelj, književnik

Cijena 149 kn

ISBN 953-6736-97-3



9 789536 736973